

**Seminari sobre elocució a la Universitat de Lleida (abril de 2010).** – Amb motiu del centenari del naixement d'Alfons Serra i Baldó, coautor del primer manual «modern» sobre mètrica i versificació catalanes, es va celebrar a Lleida el 28 d'abril el seminari sobre elocució que va tenir lloc a la UdL. Les diferents ponències que va integrar aquest esdeveniment van proporcionar diferents perspectives sobre l'eix central del seminari: l'elocució.

«L'impacte de la declamació damunt un auditori» va ser el títol de la lliçó de Lluís Alpera, una presentació tericopràctica centrada en la declamació i els seus recursos. Partint d'uns poemes recitats el poeta i crític va voler mostrar les diferents maneres elocutives, la seva complexitat i la dificultat de realitzar-ne un estudi entre els nostres poetes.

Salvador Oliva va intitular la seva ponència «Forma i dicció», que tractava sobre mètrica i elocució a partir d'uns fragments de la seva traducció al català d'obres de Shakespeare. Va defensar la necessitat d'una bona dicció per dotar de versemblança els textos dramàtics i sobre la importància de la formació dels actors. Per acabar, Oliva va reflexionar sobre la situació actual del català en diferents àmbits públics, val a dir que en clau pessimista.

A «Discurs i partitura», Lluís Solà va voler apropar les reflexions teòriques sobre aquests conceptes al públic assistent. Entenent que tota partitura (fixació del so) ve de i acaba en l'oralitat, Solà va lamentar que aquest camp hagi estat tan poc estudiat i que a Occident s'orientin les llengües cap a la funcionalitat. Per acabar, va fer una remarca sobre la invasió de l'oralitat per part de la partitura.

La perspectiva històrica del tractament de la llengua en les seves vessants oral i escrita la va aportar Albert Rossich amb la ponència «L'ortoèpia abans de Fabra». El discurs tractava de demostrar l'existència d'unes normes de pronúncia i elocució abans de les de Fabra i de mostrar-

ne la seva evolució i posterior oblit. L'exposició recolzava en un conjunt de textos on s'exemplificava aquesta evolució de les regles fonètiques i va acabar, com a exemple oral d'aquesta ortoèpia, amb una reproducció del famós enregistrament de Verdaguer, del 1898, recitant dos poemes seus.

L'última ponència va anar a càrrec de Joan R. Veny-Mesquida, que va rendir tribut a Alfons Serra i Baldó. Partint del *Resum de poètica catalana* de l'any 1932, d'Alfons Serra i Baldó i Rosend Llatas —títol que encapçalà la ponència—, Veny va fer una tipologia dels materials anteriors al *Resum* a què podien acudir els poetes a l'hora de buscar consells sobre mètrica. Tot seguit, va explicar quina havia estat l'aportació del *Resum* en el si de la nostra llengua, amb especial atenció a la sinèresi, i va esbossar la repercussió del *Resum* en els escriptors del segle xx.

Gemma FABREGAT PALAU  
Anna LLOVERA JUNCÀ  
Universitat de Lleida